

SETMANARI BILINGÜE, HUMORISTICH Y LITERARI

ÓRGAN DEL ELEMENT JOVE DE GRANOLLERS.

Any II.

Granollers 4 de Abril de 1897.

Núm. 36.

La redacció no 's fá solidaria dels treballs firmats.

Redacció y Administració

J. Serracant y fill.

Plassa del Bestiar, Número. 34.

(CARRETERA)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre pago adelantat. 1'00 Pta.

No 's venen números solts.

Insertinse ó no, no 's tornan los originals.

¿ Quan curarán ?

Está vist y demostrat que tant los republicans de Madrit com los de la població mes insignificant, sofreixen, per desgracia, tots una mateixa enfermetat.

Ab molta rahó deya un company meu no fa molts dias, que hi había entre 'ls republicáns molts qu' encare estavan imbuhits en instints estranys. Nos ho han demostrat be prou los sensibles accidents que ab motiu de la unió dels partits s' han produhit á causa de las moltas diferéncias qu' entre ells existeixen.

Los del Casino de la Unió republicana de Madrit nos dongueren el primer exemple ab lo grandióss espectacle que 'ns presentaren y que va acabar poch mes ó menos com lo rosari de la aurora, vinguent á ser un

cop de mort pera los enemichs de las institucions.

Després del fet citat va preguntar tothom: ¿Qu' es lo que pot esperar-se d' aquells que no saben posar-se d' acort pera sa reglamentació interna?

Quan 24 anys atrás, que dongueren tristas probas de sas aptituts, atribuhiren la culpa á la falta d' experiéncia; pero durant aquest dilatat periodo de temps en lloch de treballar per la unió y organisar un partit que sens dupte había de ser l' únich ó quan menos lo mes potent que debía militar en España, no solament s' han dormit sinó que han portat la disgregació que necessariament havia de venir essent tants los que ambicionavan la jefatura. A no venir aqueixa disgregació, no hi hauria hagut need' acceptar certs elements que entenen la república d' una manera molt distinta de lo que deu esser y no 's tro-

varían los republicans en el precipici en que han anat á parar.

Tot això es lo que han fet en 24 anys y altres tants passarán en el mateix estat, si no s'expolsan á tots los que ab sa conducta, y ab sas ideas exaltadas posin trabas pera entorpir la marxa que deuen de seguir tot bon republicá.

La mostra la tenim aqui mateix y de lo que veyem deduhim qu' es impossible proposarse fer alguna cosa de profit si antes no s'efectua aqueixa selecció que es lo primer en que s'ha de pensar, puig d' altre modo tindrem de continuar dihent lo que fins are:

¿Quan curarán?

H.

Matinada

He baixat al jardí á la matinada.
igual com cada dia,
y sentat en la sombra regalada
d' una alsina frondosa que allá 's cria,
he contemplat las flors ab alegria.

Las he vist, ab dalit, gronxarse ufanas
sota eixa volta esplendorosa y clara.
Las he vist escampantne molt galanas
— per sobre 'ls terraplens que las ampara—
grata olor que de ditxa 'l cor amara,

Y aixís extasiat molt bella estona
ne feya que sentat allá m' estava,
quan donant al nou jorn ia enhorabona,
he vist que la muralla traspasava
lo primer papelló, que al jardí entrava.

Lo pobre allá venia tal vegada
atret per tan afables oloretas.
Y també de passada. . .
á contar boig d' amor sas amoretas
á n' aquellas gentils y amants floretas.

Y voltant pel jardí ab ansia buscava
entre tantas la flor mes olorosa.
Y al poch rato, content, content volava
dret mateix á una rosa
qu' era entre totas la flor mes hermosa.

Y al veurela allá quieta y tota sola,
ha gosat un moment en contemplarla,
y despres satisfet, en sa corola
s' ha posat, foll d' amor, sense avisarla,
comensant allavoras á besarla. . .

Al sentir sas besadas, molt mes roja
m' ha semblat qu' es tornava la fló aquella
y jo mirant als dos ab passió boja,
ficsos los ulls y oberta la parpella,
he murmurat molt baix. . . — ¡si ara hi fos ellal

J. C. MONTANE.

Curiositat

Heus aqui que algun temps endarrera, visqué un escriptor, poch conegut per cert, apesar dels molts travalls en prosa que habia publicat en diferents llibres 'ls quals portavan tots per titol, l' epigrafe «*Estranyesas.*»

Fos perque ningú hagués pogut atinar ab lo *quid* de dits travalls, fos per l' istil en que estavan redactats, lo resultat era que apenas 's feya cas dels fruyts d' aquell fulano que mes tart habia d' alcansar una gran popularitat.

Y 'ls cas no era per menos, donchs passats uns quans anys se descubrí que tots aquells travalls que tothom s' habia cregut sempre,

qu' estaven escrits en prosa, resultaren ser escrits en vers, siguent aixó la causa de que se n' ocupessin casi tots los literats (?) d' aquell temps.

Habent arriuat per casualitat á mas mans una de sas obras mes celebradas (?) no puch menos que fervos coneixer lo sistema qu' empleá dit escriptor pera enganyar per espay de tant temps als que de bona fe llegian sas produccions.

Aqui va donchs una mostra del seu enginy; diu aixis.

NOCTURN

«Feya un vent que gelava, y per mes desgracia van comensar á caurer gotas. Apesar del fret 's veyá un jove dessota mateix d' una finestra, que segurament devia está esperantne que surtis la seva promesa. Pro 'l temps corria y ell ja comensava á anar perdent totas las esperansas; mes de prompte sentí guinyolar una finestra, y pensant ab ella aixecá la testa per dirigir una mirada á n' aquella trapassera; y al alsaria ¡oh dissort! l' hi va caure una galleda d' aygua al cap!»

Qui diria donchs que dintre aquesta incorrecte prosa si amaga un sonet sense faltarli cap de las reglas que mana la poética ó sinó escribimlo fent alto á cada onze silabas y ho veurém d' una manera mes clara.

NOCTURN

«Feya un vent que gelava y per mes desgracia van comensar á caurer gotas. Apesar del fret 's veyá un jove dessota mateix d' una finestra que segurament devia está esperantne que sortis la seva promesa. Pro 'l temps corria y ell ja comensava á anar perdent totas las esperansas; mes de prompte sentí guinyolar una finestra y pensant ab ella aixecá la testa per diri-

gir una mirada á n' aquella trapassera; y al alsarla. . . ¡oh dissort! l' hi va caure una galleda d' aygua al cap!»

Com diuhen que per mostra basta un botó, m' he limitat á ferlos coneixer solsament aquest treball qu' es tal vegada 'l mes petit de tots los que hi ha en la obra que he tingut á be coneixer. Y com crech que ab aquesta ja 'n tindrán prou per formarse un concepte de qui era aquell fulano en qüestió, no 'n transcrich cap mes per no ferme massa pesat.

P. Q.

A m' aymia

Los dias passo de grant tristesa
 ▶nyorant ton rostre ple de bellesa.

▶apalloneta, papalloneta,
 ▶ra voldria de tu un favor;
 ▶orta si 't plau aquesta floreta
 ▶vora la reixa de mon amor.
 ▶avors hi entras y á son caparró
 ▶ondeijas sos rissos ab un filet d' or,
 Zo descuidante de ferli un petó
 ▶b tota la forsa que pot lo teu cor.

Quiat Deu, Papallona hermosa,
 ▶umbeija tas alas ab forsa potent,
 ▶qui jo 'm quedo, corri presurosa,
 Zo tardis, que migro ja de torment.
 O viro á mon ser crudel martiri.
 ▶urs dias de terrible sufriment
 ▶vocant á ma testa un gran deliri. . .
 ▶umbeija tas alas, rumbeijalas breu,
 Usigan tornadora d' un tros de cor seu.

SALVADOR BADOSA R.

La Borraxera.

L'imbécil qu'abusant de sa natura
S' entrega al grosser vici del porró
No sols es una trista criatura
Qu' excita del humá la compassió
Sino que 's un malalt sense consciencia
Com á vaig demostrar sens elocuencia.

¿Que fá lo qui en excés beu y tragueja?
—No coneix quan l' estómach ne té prou
Lo be que pot tenir y 'l mal barreja
Lo perdre la salut gens lo con mou
No sab ja distingir qué 's disfrutar
Y que 's la seva vida assessinar.

M' apar que qui no veu son perjudici
O creu que ab son plaher ell n' es igual
Té trastornat del tot lo seu judici
O 'l seu cervell distant de ser cabal
Y crech haber probat lo que volía
Que 'l vici de borratxo es bojería.

J. GUARDIOLA.

Noticias

Ayer noche tuvo lugar en el teatro de «La Unión Liberal» la representación de la ópera *La Favorita* y esta noche debe ponerse en escena *Faust*.

Es de suponer que se verá lleno aquel espacioso coliseo.

Nuestro particular amigo D. Tomás Clot ha puesto á la venta unos estereóscopos que llaman justamente la atención por su construcción sencillísima y elegante, y que dan á la fotografía un relieve y aumento extraordinarios.

Debemos recomendar tan curioso aparato á nuestros abonados, por resultar su precio sumamente económico.

Sería conveniente que, á lo menos los días festivos, se procurara el riego de nuestra carretera, toda vez que es el paseo predilecto de nuestros vecinos.

Recomendamos á nuestra primera autoridad local se sirva poner *trabas* á ese guarda-consumos que por aquí le conocen por Lope de Vega II para que

deje en paz á los pobres jornaleros que se dirijen á sus tareas cotidianas y no se permita el lujo de ejercer de *matón* á todas horas, por considerar él que por su *autoridax* es digno del mayor respeto.

La sequía empieza ya á sentirse en nuestros campos, pues la cosecha se hallará bastante comprometida si no sobreviene la beneficiosa lluvia dentro un plazo breve.

TOMAS

—¿Sabe V. D. Tomás cuales on los principales hechos de armas de la actual campaña de Filipinas?

—Toma; ahora no recuerdo. . .

—Pues son la toma de Imus, la toma de Novleta, la toma de Cavite. . .

—¡Ah sí! . . . y la toma de Rubinat.

Solució al Logogrifo numerich. *Florenxia*.

ROGLIEICH

Per H. Vila M.

::X
 XX
 ONI
 X
 NOM NOM

La Solució en el número vinent.

Imp. de S. Joseph. Granollers.